

સુપ્રભાતમ્

સુરેણ પ્રા. લિટ
079-23226251

હાઇકુ

સલામી સવારની..

આમને આમ ત્યાં બિલારી જેલ ખેલાઈ જાય છે,
ને આમ બિલારી બાબુઓની રાષ્ટ્ર લેલાઈ જાય છે,
બિલારી જાય છે મજાની મેલાઈ જાય કરવત -
ને આમ બિલારી 'ટોપ્સ' દેશાં ફ્લેલાઈ જાય છે... .

તે છે ગૈરૂય -
'ચમ્યા' વાવાં થ -
શરમ વિના...
(અમાં 'સેન્ટસ' નાંદી?!)

હ્યારા દિલ -
અન 'આપ' કે 'પાસ'
ગતીન વહુ -
(બધા પક્ષોની લાભી)

ચિંતન

ઈન્ડિયાનાં પ્રથમ શાસ્ત્રમ्

ઉપરોક્ત ચાચક્ય સૂર્ય મુજબ ઈન્ડિયોને શાંત રાખનારી શક્તિ જ 'શાસ્ત્ર' છે.
ઈન્ડિયો ચંચળ છે. ભલભલા એના દાસ બની જાય છે. એને એના દોરવાયા દોરવાય છે. એને શાંત રાખવાની, એને વશમાં રાખવાની, એના પર કાબૂ મેળવવાની શક્તિ કોઈ વિરલાયાં જ હોય છે. આ શક્તિ જ 'શાસ્ત્ર' છે. કારણ કે શાચ્યો-ધર્મશાચ્યો મનુષ્યને ઈન્ડિયો પર કાબૂ મેળવવાનો ઉપદેશ આપે છે.

આજાના કણિયુગાં જ્યારે બધી જ બાબતોમાં 'મર્યાદા' નો લોપ થતો જાય છે ત્યારે સીઓ પહેરવેશ, વર્તન અને સમાનતાના બહાને મર્યાદાને ઉપર ઓળખે છે, પુરો-આધુનિકતા અંચણા હેઠળ મતા-પિતાના સ્વમાનને ઢાંચી દે છે. નોકરાયકર - કર્મચારી સંગફનાની શીગડાં ભરાવે છે.

માણસે બધી રીતે 'ઈન્ડિયો' પર કાબૂ રાખી મન-વિચાર-આચરણ સંમય રાખવો જોઈએ.

સુવિચાર

● શાન અને તપ બંને મળીને મનુષ્યના વ્યક્તિગતની શ્રેષ્ઠ પૂછું બને છે - ભર્તાદિ

● તમારી સક્ષણાનું રહયું માત્ર બેશ બદ્દોમાં સમાયેલું છે

અને તે બે શાંદો છે 'તમારી નિર્ણય' - સ્વીકન કોવી

● ચિંતા એ આજ સુધી કોઈ કંબી પૂરી કરી નથી - જીવનસ્તુ

● અભિવાસ જાયારે દેંદ નિશ્ચયાં ફેરવાઈ જાય છે ત્યારે જ તે ફળ આપે છે - સુધા મૂર્તિ

● ઉદાર માણસ દરેક માણસ ઉપર વિચાર મુજી જાણે છે - મોરાનિ બાળુ

● આજાનું ચોષધઃ ચિંચય, જીરુ, લીગ અને આબા ધાણાને વાટી એની પાણીમાં પેસ્ટ બનાવી એ પેસ્ટને ખાવાથી પેટમાં વાયુનો ગોળો હંદ્યો હોય તો રાહત થાય છે (સંકલન : વિપક વી. આસરા)

બોધકથા

ડાકર જવાબી અને બુદ્ધિવંત લોકો કોઈ પણ પરિસ્થિતિમાં ગભરાયા વિના, મને શાંત રાખી, માર્ગ કાઢી વેતા હોય છે,

મુલ્લાં નસરુદીન જંગલમાંથી પસાર થતો હતા. ત્યાં ત્રણ ડાડુ મધ્યા - ડાડુ જાણતા હતા - કે મુલ્લાં બુદ્ધિશાળી છે તેને લુંટુવામાં પણ આપણે બુદ્ધિ વાપરવી પડશે. ડાડુ સરદાર કહે - મુલ્લાં! આ કોળાનું વજન કેટલું છે એ કહી દો - ચોકસ હોયું જોઈએ - અને કાંટા પર જોખ્યા વિના જ કહો - જો ખોયું નિકંગણે તો તમને કૂંઠી લેખું - સાચું કહેશો તો માનભેર જવા દેસું.

મુલ્લાં મુંજાયા - થોડીવાર વિચાર કર્યો પછી સરદારના માથાનું તરક જોઈ હતું, આ કોળાનું વજન અને તમારા માથાનું વજન તદ્દન સરખાં છે, તમારી મરજ મુજબ કંટો કરાવી આવો હું અહીં જ બેઠો છું.

સરદારને મુલ્લાંની બુદ્ધિનો પરયો મળી ગયો અને પીઠ થાબી જવા દીધો.

જોતાં રે જોતાં રે અમને જર્દિયા રે, સાચા સાગરના મોતી

કેટલાક ધન્યનામ સંત કવિઓનું માત્ર નામ સરણ કરીએ ત્યાંજ

અંતરાંમાં આનંદ તથા ઉલ્લાસની હેલી પ્રગત થાય છે, ગાંધીજી કહેતા એમ 'કોશીયા' (કુવામાંથી કોશ વાટે ખેતીના હેતુ માટે પાણી મેંચાનો શ્રમિક - ખેડૂત) ને પણ સમજાયે તેવી સરળ ભાષામાં સહિત લખાવું જોઈએ. આપણાં મધ્યયુગના સંતોની સરળ ભાષામાં લખાયેલી રચનાઓમાં વેદોની વાણી ઘૂઘુવી રહી છે. રવિ-બાણ સંપ્રાદાયના રવિ સાહેબ (ઈ.સ. ૧૯૨૭-૧૯૮૦) આવા એક ઉચ્ચ કોટીના સરજક તથા સાધક હતા. નિર્મણના - સહજતાનો ધોખ સરળ સ્વરૂપે રવિ સાહેબની સંતવાણીમાં પ્રગત્યો છે.

મે પણિબારી રામકી, ધીલર જોણ ન નહાડું,
પડદા તોડ પણયો પેઢું, નિરમળ જગ ભરી લાડુ.

જેણું આસુંધાન પરમતત્વ સાથે સંઘાયેલું હોય તેને છીધરા જીજામાં - જગતની અસ્થાપી બાખુંતોમાં શા માર્ટે રસ પર? નિરે તીબા રહી તમાંશો જોનારા આ સંતોની નથી. કવિ શ્રી બાલમુકુનું દેવના શાહેબની

ધરણી નહિ આકાશ નહિ,

નાંડી દિવસ કે રાતી,

અલંક પુરુષ પ્રકાશિયા,

નહીં દીયો કે બાતી.

રવિ સાહેબ કહે તે તેમ આ સંતોન્સ્વયં પ્રકાશિત છે. 'પારકા તેજોના' ઉછીના લાઠેને તેઓ જ્વાની. આશીજ તેમની વાણીનો ઉલ્લાસ આજે પણ જગાણા છે. કારણ કે આ વાણી 'કાલજીયી' છે. જગતના સંતોના મેળાનાં આપણી ભાષાના કાઈ પ્રતિનિધિ સંતોને મોકલવાહી હોય તો એ મારે રવિ સાહેબ સર્વ પ્રકારે સુયોગ છે તેવી સાંઈ મકરની વાણ ખૂલ્યું ઉછિત છે. આ સંતોને ગુરુનું કૃપાની કૃપાની હોય છે. આનંદ વધી, હેતે ભજવાહી હોય.

માર્ગ આંદોલો સોણા મળિયા

આનંદ વધી...

પ્રેમનો પિયાલો મારા ગુરુજીએ પાયો,

નુરુતે ને ચુંબે મેં નોરખાયી હાથી.

સત શાબદ મારા ગુરુનો સુષ્પાયો,

જોતાં ને જોતાં અમે વસુ જરી.

રુદ્ધિયા કંગળે હુલ્લા અજવાણા,

તખત તરવેશી પર જોતું જરી

કહે રવિસાહેબ સંતોની ભાષા પ્રતાપે,

અગમ આસન ઉપર સુરૂતા ચરી,

મારો સાહેબો સોણા મળિયા...

ભજન એ આપણાં મધ્યકાળના સાહિત્યનું કંદાય સૌથી વધારે લોકપ્રય થયેલું કાય સર્વપ્રય છે. જુબજ પ્રભાવી ને મજાની વાણીને કરાયેલું કંદાય સુધીની પૂજા - અથનાની કારણે તેણે પહોંચે જોતાં હુલ્લા પૂજા એને પહોંચે જોતાં હુલ્લા પૂજા.

કાણાના ચાણીબોર
વી. એસ. ગઢવા

પ્રભાવી, નિર્મણ તથા જીવન માટે પદશર્ક છે. મધ્યયુગના આ સંતોની વાણીમાં સરળ સરળાના પદશર્ક છે. નેતૃ સાહેબની પ્રકાશની જીવન માટે પદશર્ક છે. નેતૃ સાહ